Asia T-251/00 DEP

Lagardère SCA ja Canal+ SA
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio

Oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistaminen

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys (laajennettu kolmas jaosto) 7.12.2004 . . . . . II - 4221

Määräyksen tiivistelmä

1. *Oikeudenkäyntimenettely — Oikeudenkäyntikulut — Oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistaminen — Korvattavat oikeudenkäyntikulut — Käsite — Asianosaisille kanteen nostamista edeltävässä vaiheessa aiheutuneet kustannukset — Käsitteen ulkopuolelle jääminen*

   (Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 91 artiklan b alakohta)

2. *Oikeudenkäyntimenettely — Oikeudenkäyntikulut — Oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistaminen — Huomioon otettavat seikat*

   (Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 91 artiklan b alakohta)

3. *Oikeudenkäyntimenettely — Oikeudenkäyntikulut — Oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistaminen — Huomioon otettavat seikat — Uuden ja tärkeän oikeuskysymyksen tarkastelu*

   (Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 91 artiklan b alakohta)

4. *Oikeudenkäyntimenettely — Oikeudenkäyntikulut — Oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistaminen — Huomioon otettavat seikat — Kysymykset, jotka ovat nousseet esiin jo hallinnollisessa menettelyssä — Kantajien välinen yhteistyö*

5. *Oikeudenkäyntimenettely — Oikeudenkäyntikulut — Oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistaminen — Korvattavat oikeudenkäyntikulut — Asianosaisille asian käsittelystä aiheutuneet välttämättömät kustannukset — Oikeudenkäyntiasiakirjojen toimittamisesta aiheutuvat kustannukset — Edellytykset*

   (Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 43 artiklan 6 kohta, 91 artiklan b alakohta ja 102 artiklan 2 kohta)

1. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 91 artiklan b alakohdasta seuraa, että korvattavia oikeudenkäyntikuluja ovat ainoastaan kustannukset, jotka ovat aiheutuneet asian käsittelystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja jotka ovat toisaalta olleet asian käsittelyn kannalta välttämättömiä.

   Kuluja, jotka kantajat ovat vaatineet kirjeenvaihdon johdosta, jota on käyty komission yksiköiden kanssa pääasiassa tehdyn riidanalaisen päätöksen jälkeen ja ennen kanteen nostamista, ei tältä osin tule katsoa korvattaviksi kuluiksi. Työjärjestyksen 91 artiklassa asian käsittelyllä tarkoitetaan ainoastaan asian käsittelyä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, eikä siihen lueta sitä edeltävää vaihetta riippumatta siitä, että komission yksiköiden kanssa pidetyn kokouksen tarkoituksena on voinut olla oikeudenkäynnin välttäminen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

   (ks. 21 ja 22 kohta)

2. Yhteisöjen tuomioistuimilla ei ole toimivaltaa vahvistaa niiden oikeudenkäyntikulujen määrää, jotka asianosaisten on suoritettava omille asianajajilleen, vaan niiden on vahvistettava, mihin määrään asti oikeudenkäyntikulujen maksamisesta vastuussa olevan asianosaisen on ne korvattava. Antaessaan ratkaisua oikeudenkäyntikulujen vahvistamista koskevaan hakemukseen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ei tarvitse ottaa huomioon kansallisia asianajajien palkkiosääntöjä eikä mahdollista asianosaisen ja tämän edustajien tai avustajien välillä asiasta mahdollisesti tehtyä sopimusta.

   Koska yhteisön oikeudessa ei ole asianajopalkkioita koskevia säännöksiä, yhtei-

söjen tuomioistuinten on arvioitava vapaasti kysymyksessä olevia seikkoja ottaen huomioon oikeudenkäynnin kohde ja luonne, sen merkitys yhteisön oikeuden kannalta sekä asian vaikeusaste, oikeudenkäynnistä asian hoitamiseen osallistuneille asiamiehille tai avustajille aiheutuneen työn määrä ja se taloudellinen intressi, joka riita-asialla on asianosaisten kannalta.

(ks. 23 ja 24 kohta)

3. Mitä tulee pääasian oikeudenkäynnin kohteeseen ja luonteeseen sekä sen merkitykseen yhteisön oikeuden kannalta, sellaisen uuden ja tärkeän oikeuskysymyksen arviointi, jota ei ollut käsitelty komissiossa käydyn hallinnollisen menettelyn aikana ja joka liittyy asiaan, jonka osalta komissio on pääasiaa koskevassa oikeudenkäynnissä kehittänyt ja julkistanut uuden menettelytapansa, voi oikeuttaa erikoistuneiden asianajajien osallistumisen, mikä merkitsee merkittävää määrää työtunteja hyvin korkealla tuntiveloituksella, ja sen, että kantajia edustaa useampi asianajaja.

(ks. 26 kohta)

4. Mitä tulee pääasian osalta suoritettuun työmäärään, yhteisöjen tuomioistuimet voivat ottaa huomioon sen, että eräistä kantajien esittämistä kanneperusteista oli jo vaihdettu näkemyksiä komissiossa käydyn hallinnollisen menettelyn aikana ja että asianosaisten asianajajat väistämättä tunsivat esiin nousseet kysymykset perusteellisesti, koska he olivat osallistuneet tähän toiseen menettelyyn.

Yhteisöjen tuomioistuimet voivat lisäksi ottaa huomioon, että kantajat ovat tehneet yhteistyötä valmistellessaan kannetta ja muita kirjelmiä ja esittäessään ne yhdessä eikä erillisillä asiakirjoilla, vaikka jokaista kantajaa edusti eri asianajaja ja vaikka mitään muodollista sopimusta tehtävien jakamisesta ei ole tehty, ja kyseiset tuomioistuimet voivat siten katsoa, että kanteen nostamisen yhdessä on täytynyt vähentää sitä aikaa, jonka kunkin kantajan asianajajat ovat käyttäneet erityisesti kirjelmien valmisteluun ja laatimiseen. Yhteisöjen tuomioistuimet voivat kuitenkin ottaa huomioon myös sen, että tällaista yhteistyötä tehdessään kantajat ovat tehtävän työn muodossa tuntuvasti vähentäneet vastapuolen ja myös yhteisöjen tuomioistuinten kuluja.

(ks. 29 ja 30 kohta)

5. Arvioidessaan niiden kustannusten välttämättömyyttä, jotka koskevat kirjelmien ja muiden asiakirjojen toimittamista ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, kyseinen tuomioistuin ottaa huomioon ensiksikin sen, että on olemassa varmoja ja edullisempia keinoja kyseisten asiakirjojen toimittamiseksi, toiseksi sen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 102 artiklan 2 kohdassa on säädetty pitkien etäisyyksien perusteella annettavasta määräajasta, jotta kuljetus tavanomaisin ja edullisemmin keinoin olisi mahdollista, ja lopuksi sen, että työjärjestyksen 43 artiklan 6 kohdan mukaan on ollut mahdollista toimittaa kirjelmät nykyaikaisen tiedonsiirtovälineen, muun muassa telekopion, välityksellä, jos asiakirjan allekirjoitettu alkuperäiskappale jätetään kirjaamoon viimeistään kymmenen päivän kuluessa tästä.

(ks. 34 kohta)